

Декану Филолошког факултета Универзитета у Београду,
проф. др Иви Драшкић Вићановић

Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду

ПРЕДМЕТ: Одговор на Приговор Тамаре Тошић на Извештај Комисије за избор лектора
за ужу научну област Англистика, предмет Савремени енглески језик

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 1865/1 од 18. 09. 2025. године именовани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима на конкурс за избор лектора за ужу научну област Англистика, предмет Савремени енглески језик. На конкурс, објављен у листу „Послови“ бр. 1169 од 29. 10. 2025. године, пријавило се 6 кандидата (Марија Гагић, Александра Јанковић, Милош Мирковић, Александар Радовић, Тамара Тошић и Јована Чапрић). Комисија је 27. 11. 2025. године поднела Извештај (бр. 2537/2) са образложеним закључним мишљењем и предлогом за избор кандидата Милоша Мирковића.

Тамара Тошић је поднела Приговор (бр. 2537/5 од 12. 12. 2025) на Извештај Комисије, јер сматра да је „чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, што је последично довело до погрешне оцене [мојих] квалификација и до закључка који није заснован на свим релевантним подацима“. Приговор је достављен Комисији на изјашњење дописом декана Филолошког факултета проф. др Иве Драшкић Вићановић бр. 2537/7 од 12. 12. 2025. године.

Комисија је пажљиво размотрила све наводе из Приговора, и закључила да је Приговор неоснован, из разлога које у даљем тексту излажемо одговарајући редом по тачкама из образложења Приговора:

Изnoseћи примедбе, кандидаткиња Тошић се у првом сегменту приговора осврће на информације из Извештаја које тумачи као непотпуне. Кандидаткиња Тошић овде наводи да је Комисија „супротно принципу једнаког третмана, код појединих кандидата давала шире, вредносно обрађене описе радних задужења“, док је, како наводи, њено искуство непотпуно представљено.

Комисија напомиње да се при представљању кандидата нигде нису износили шири описи нити вредносни судови о њиховим задужењима, те да се такав пример не може наћи у Извештају. Оцену је Комисија изнела само о кандидату Милошу Мирковићу, али не у оквиру сегмента у коме се представљају биографије и искуство свих кандидата, већ у склопу предлога за избор кандидата у звање са образложењем. Ово је елемент реферата, прописан Чланом 13 Правилника о ближим условима, начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа сарадника Универзитета у Београду – Филолошког факултета, који подразумева изношење коментара о кандидату чији се избор предлаже. Вредносни суд о наставним компетенцијама кандидата Мирковића ни у једном сегменту реферата није употребљен као аргумент да се кандидаткиња Тошић

елиминираше из разматрања, већ је, након што му је дата предност на основу других критеријума, наведен уобичајени позитивни осврт Комисије на предложеног кандидата.

Кандидаткиња Тошић се, ипак, на сличан начин изнова осврће на исто питање на другој страни Приговора, где такође разматра представљање демонстраторског ангажмана у реферату. На овом месту наводи: „Ове чињенице су код изабраног кандидата детаљно наведене и коришћене као аргумент у прилог његовој предности, док су код мене изостављене, што указује на неуједначену и селективну примену критеријума”. И на четвртој страни Приговора кандидаткиња поново указује на своје задатке као демонстратора, те наводи да их Комисија „у потпуности изоставила, док је истоврсне активности другог, одабраног кандидата не само експлицитно навела, већ их је касније искористила и као елемент у аргументацији свог закључка”.

Комисија овде још једном истиче да ове чињенице није изложила и није могла изложити, како кандидаткиња наводи, као аргумент у прилог предности кандидата Мирковића, будући да је тачно да су као демонстратори имали иста или врло слична задужења, међу којима је и учешће у осавремењивању наставних материјала, на које се кандидаткиња такође позива. Како је већ напоменуто, позитиван осврт на ангажовање кандидата Милоша Мирковића као демонстратора није наведен као аргумент за његово истицање у односу на кандидаткињу Тошић, већ као коментар у склопу изношења предлога кандидата, након што је му је Комисија већ дала предност на основу других критеријума, што је образложено у Извештају.

Кандидаткиња, такође, као пропуст види и то што у реферату нису посебно издвојени подаци о просечној оцени на предметима од значаја за струку, што оцењује као непотпуно утврђивање чињеничног стања. Комисија, ипак, налази да такво навођење просечних оцена из појединих предмета није уобичајено у контексту реферата за избор лектора, у коме су свакако изнети подаци о укупним просечним оценама свих кандидата, нити је оно предвиђено Правилником о ближим условима, начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа сарадника. Чињеница да Комисија ове податке није посебно истицала не може се сматрати пропустом ни у контексту релевантних прописа, ни досадашње устаљене праксе.

Слично томе, кандидаткиња Тошић потом као примедбу истиче и то да Комисија у Извештају не наводи списак предмета које су кандидати положили на докторским академским студијама (ДАС). Комисија и овде истиче да, иако у Извештају јесу наведене просечне оцене на ДАС за сваког од кандидата, прописи и пракса не налажу да се у реферату изнесе темељан осврт на појединачне предмете какав кандидаткиња Тошић предлаже. Ово посебно наглашавамо у светлу чињенице да, премда сви кандидати на овом конкурс јесу докторанди, уписане ДАС нису један од услова конкурса за место лектора, те би се у датом контексту избор предмета на докторским студијама тешко могао сматрати пресудним критеријумом који је неопходно детаљно анализирати.

Кандидаткиња, ипак, у склопу ове тврдње закључује:

„Комисија је, уколико је већ приступила упоредном вредновању академских квалификација, била у обавези да све кандидате представи на уједначен и једнако детаљан начин. Пропуштање да се то учини додатно указује да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено.”

Комисија овде напомиње да, супротно тврдњи кандидаткиње, у реферату није приступала таквом вредновању академских квалификација на докторским академским студијама, нити се на ове резултате позивала. Такође, није било неуједначености и неједнако детаљног приказа кандидата, будући да подаци о конкретним предметима нису наведени ни за једног од њих, док општи подаци о успеху на ДАС јесу наведени за све. Дакле, није јасно где кандидаткиња Тошић уочава неједнакост у представљању кандидата и због чега сматра да је тај податак потребно издвојити само у њеном случају.

Даље, кандидаткиња сматра да је оштећена јер Комисија у Извештају није детаљно представила њен ангажман у звању асистента на Медицинском факултету Универзитета у Београду где како наводи „држи[м] наставу групама од 70–120 студената, организује[м] и изводи[м] испит и обавља[м] консултативну наставу“. Детаљне податке о ангажману на Медицинском факултету Комисија није посебно разматрала, као што није детаљније представљала ни ангажовање других кандидата у настави ван Филолошког факултета. Овде напомињемо да се задаци лектора на Филолошком факултету не могу поистоветити са задацима које кандидаткиња Тошић наводи на Медицинском факултету, будући да у настави језика нема тако великих група, не предаје се језик струке као на Медицинском факултету, а студенти на Филолошком факултету добијају бројчане оцене, што није случај на Медицинском факултету, где студенти на курсевима које кандидаткиња Тошић изводи добијају само описне оцене (положио/није положио). Стога Комисија не сматра да је овај ангажман кандидаткиње требало представити подробније од осталих ангажмана кандидата у настави ван Филолошког факултета.

Као додатну примедбу на непотпуно чињенично стање о радном искуству кандидаткиња износи да је њен ангажман „на Универзитету *Semmelweis* [...] погрешно и непотпуно представљен“. Наводи се: „извештај своди мој ангажман на ниво курса који студенте само ’упознаје са основним правилима академског писања’, иако сам доставила доказе да сам самостално осмислила план и програм предмета, изводим наставу, спроводим испит, оцењујем студенте и обучавам их да самостално пишу, лекторишу и менторишу мастер и докторске тезе. Такође, у извештају се нетачно наводи да је достављена ’имејл-порука о програму’, иако се ради о званичном позивном мејлу координаторке програма и управнице Института за страни језик струке, чиме се обезвређује доказни значај документације коју сам приложила.”

Комисија истиче да је поменути ангажман уредно навела у Извештају и приказала га у мери у којој је то сматрала релевантним. У Извештају стоји да је кандидаткиња Тошић ангажована као предавач по позиву, баш као што је и наведено у конкурсној документацији и потврђено имејл-поруком коју је кандидаткињи упутила координаторка.

У сегменту примедби који се односи на ангажовање на Филолошком факултету, на трећој страни, кандидаткиња Тошић наводи како је у Извештају Комисије створена „погрешна слика” да кандидаткиња нема „континуитет у наставном ангажовању”. Комисија овде истиче да у реферату ни на једном месту није наведено да кандидаткиња нема континуитет у наставном ангажовању; напротив, из представљене биографије коју је Комисија изнела закључује се управо супротно. Чињеница коју је Комисија имала у виду јесте да се ангажовање кандидаткиње Тошић на Катедри за англистику завршило септембра 2023. године. Она стога нема континуитет у раду на Филолошком факултету, док континуитет у ширем наставном раду свакако постоји, јер је кандидаткиња јула 2023. засновала радни однос на Медицинском факултету који и даље траје.

Кандидаткиња такође наводи да њен даљи рад на Филолошком факултету није могао бити настављен због законских ограничења у погледу трајања демонстраторског ангажовања, а не због мањка компетенција, што је такође неоспорна чињеница. Будући да Комисија у Извештају ни на једном месту није тврдила другачије, нејасно је због чега кандидаткиња сматра да је овај податак занемарен или погрешно представљен.

На одредбе о трајању демонстраторског ангажовања кандидаткиња се, ипак, на сличан начин осврће и на петој страни Приговора, понављајући већ установљену чињеницу да јој демонстраторско ангажовање није било продужено због законских ограничења, а не због мањка компетенција. Кандидаткиња Тошић том приликом преиспитује закључак Комисије да би „предност требало дати кандидатима који у овом тренутку имају континуитет у раду на Катедри за англистику”. Кандидаткиња наводи да овако формулисан критеријум „нема упориште у прописима који регулишу избор у звања”. Такође наводи и да „чињеница да поједини кандидати имају формални ’континуитет’ у раду на Катедри није ни објективна, ни правно релевантна”.

Овде остаје нејасно како чињеница може бити необјективна, као и због чега кандидаткиња сматра да је овај податак мање релевантан, а критеријум мање правно утемељен, од неких других. У том контексту, упућујемо на Правилник о ближим условима, начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа сарадника који у свом Члану 13, који се односи на састављање реферата, не прописује изричиту дефиницију критеријума којима би се Комисија при предлогу за избор кандидата у звање морала водити. Из тога следи да Комисија има дискреционо право да утврди кључне критеријуме размотривши пријаве кандидата који испуњавају услове за избор, као и потребе установе. Чињеница је, наиме, да кандидаткиња није учествовала у настави на Филолошком факултету од септембра 2023, те да је од јула 2023. године ангажована као асистент на Медицинском факултету. Стога је закључак Комисије био заснован на непрекинутој укључености кандидата којима је дата предност у рад Катедре за англистику, те на њиховом познавању тренутних наставних обавеза, актуелних материјала и програма предмета на којима би преузели лекторска задужења. Комисија је при томе имала у виду то да код ових кандидата не може доћи до неизвесности и нестабилности у погледу услова и момента почетка ангажовања, као што би се могло десити при избору кандидата који истовремено има обавезе према другој институцији, где је ангажован у вишем звању.

Кандидаткиња Тошић, поред до сада наведеног, има и примедбу и у вези са ненавођењем података које је доставила у конкурсној документацији, а који се односе на прихваћено учешће на конференцији *Језици и културе у времену и простору 12* и пријем на летњу школу *Circle U*. Будући да се ниједан од ова два догађаја није одржао у тренутку писања Извештаја, Комисија их није разматрала нити укључила у Извештај, што је принцип који је доследно примењен и код осталих кандидата. Ово је такође устаљена пракса у писању извештаја за изборе у звања. Наиме, планиране научне активности нису навођене ни за једног кандидата, будући да се на основу потврде о пријему не може знати да ли ће кандидати у њима заиста и учествовати. Овакве научне и стручне активности не могу се упоредити са, рецимо, радовима прихваћеним за штампу, јер првопоменуте захтевају даље ангажовање кандидата у смислу презентовања рада или похађања наставе да би се у потпуности реализовале. Напомињемо, поред тога, и да оваквим приступом Комисије кандидаткиња Тошић није оштећена при доношењу одлуке, будући да је Комисија дала предност другим кандидатима на основу критеријума који нису повезани са овим ставкама, те неукључивање ових података није утицало на закључак Комисије.

Даље разматрајући своје резултате које тумачи као неоправдано занемарене, кандидаткиња Тошић као спорну наводи и чињеницу да Комисија није навела М-категорије научних радова које је објавила. Ово посматра као пропуст који је начињен и при представљању осталих кандидата, а који доводи у питање „правичност утврђивања чињеничног стања”. Кандидаткиња при томе истиче да је навођење М-категорија „стандардна пракса”.

С тим у вези, скрећемо пажњу на чињеницу да се овде ради о конкурс за место лектора; премда навођење М-категорија несумњиво јесте стандардна пракса и обавеза при избору у друга звања где се радови евалуирају и квантитативно и квалитативно, међу извештајима комисија за изборе лектора доступним на веб-сајту Филолошког факултета тешко је наћи оне у којима се наводе М-категорије научних радова. Упућујемо, илустрације ради, на најскорији пример упоредивог Извештаја Комисије за избор четири лектора за ужу научну област Англистика, предмет Савремени енглески језик, објављеног само неколико дана након предметног Извештаја, а који потписују наставници Филолошког факултета проф. др Ивана Трбојевић Милошевић, проф. др Јелена Вујић, проф. др Катарина Расулић и доц. др Андреј Бјелаковић. Ни за једног од девет пријављених кандидата у овом Извештају нису наведене М-категорије објављених научних радова. Може се закључити да ненавођење овог податка не представља никакав изузетак нити пропуст Комисије, већ да је Комисија следила управо праксу која је у оваквим случајевима уобичајена. Кандидаткиња се, у покушају да доведе одлуку Комисије у питање, позива на праксе и прописе који нису релевантни за избор лектора и чија би евентуална примена довела до преиспитивања не само овог, већ и низа других упоредивих извештаја.

Имајући у виду све изнете аргументе, Комисија налази да је неоправдана намера кандидаткиње Тамаре Тошић да Извештај, како наводи, у целости оспори због примене критеријума који нису у складу са законом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те погрешне оцене њених квалификација и закључка који није заснован на свим релевантним подацима. Комисија остаје при ставу да су критеријуми којима се водила оправдани и засновани на тачним подацима, чију усклађеност са чињеничним стањем ни сама кандидаткиња не оспорава, а који су једнако примењени на све кандидате. Комисија при томе налази да кандидаткиња није успела да образложи због чега ове критеријуме види као неусклађене са законом и на које се елементе важећих прописа при таквој тврдњи позива. Комисија такође сматра и да при оцени квалификација кандидаткиње Тошић није дошло до пропуста који би могли довести у питање закључке и оспорити мишљење Комисије, те оцењује да су подаци навођени на начин који одговара не само прописима, већ и устаљеној пракси.

Закључно мишљење и предлог Комисије

На основу свега изложеног, као и након разматрања свих навода изнетих у Приговору, Комисија је мишљења да је Приговор неоснован, те једногласно остаје при предлогу датом у Извештају Комисије.

Сходно томе, Комисија упућује Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду предлог да усвоји Извештај Комисије и да за лектора за ужу научну област Англистика (предмет Савремени енглески језик) изабере Милоша Мирковића.

У Београду, 26. 01. 2026. године

Др Биљана Чубровић, редовни професор, председник Комисије
Филолошки факултет, Универзитет у Београду

Др Ненад Томовић, редовни професор
Филолошки факултет, Универзитет у Београду

Др Лидија Беко, редовни професор
Рударско-геолошки факултет, Универзитет у Београду